

COL·LEGI OFICIAL INFERMERIA DE BARCELONA	
R E G I S T R E	
ENTRADA	SORTIDA
Núm.	Núm. 6925
Data	Data 13/11/06

LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL 12ª DE LA LLEI DE GARANTIES I ÚS RACIONAL
DELS MEDICAMENTS I PRODUCTES SANITARIS.
UNA INTERPRETACIÓ DES DE L'ÒPTICA DE LES INFERMERES

L'article 77 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, estableix que la recepta mèdica, pública o privada, i l'ordre hospitalària de dispensació, són els documents que assegurin la instauració d'un tractament amb medicaments per instrucció d'un metge o un odontòleg, únics professionals amb facultat per ordenar la prescripció de medicaments.

Aquesta previsió legal desconeix tot un seguit d'actuacions professionals que les infermeres -i també d'altres professionals sanitaris, com ara els farmacèutics i els podòlegs- vénen desenvolupant des d'antuvi en el marc estricte de les competències professionals d'aquests col·lectius i que, pel que fa a les infermeres, troba el seu emparament en la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'Ordenació de les Professions Sanitàries (LOPS), el Reial-Decret 450/2005, de 22 d'abril, d'Especialitats d'Infermeria, i el Reial-Decret 1231/2001, de 8 de novembre, pel qual s'aproven els Estatuts Generals de l'Organització Col·legial d'Infermeria d'Espanya, del Consell General i de l'Ordenació de l'activitat professional d'infermeria. Aquestes actuacions conformen l'anomenada "prescripció infermera", tant en la seva modalitat "autònoma", com en la seva modalitat "col·laborativa" (veure el document "Nota-raonament sobre prescripció infermera", que s'acompanya en annex).

D'altra banda, la disposició addicional 12ª de la Llei de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris determina que *"per tal de facilitar la tasca dels professionals sanitaris que, d'acord amb aquesta Llei, no poden prescriure medicaments, en el termini d'un any el Ministeri de Sanitat i Consum establirà la relació de medicaments que puguin ser usats o, en el seu cas, autoritzats per a aquests professionals, així com les condicions específiques en les quals els puguin utilitzar i els mecanismes de participació amb els metges en programes de seguiment de determinats tractaments"*.

Resulta palès que aquesta disposició addicional obre la única via a l'abast hores d'ara per resoldre la problemàtica assenyalada i, en aquesta mesura, cal aprofitar-la al màxim, consensuant amb totes les Administracions sanitàries, corporacions professionals sanitàries, organitzacions empresarials i sindicals més representatives, organitzacions de consumidors i usuaris i els restants agents implicats una interpretació -i un desplegament- el més ampli i possibililistes possible.

En aquest sentit, aquesta disposició addicional ha d'emparar no "l'ús", sinó la "indicació" de medicaments als usuaris i les usuàries, tant en la seva modalitat "autònoma", com "col·laborativa", en aquest darrer cas conjuntament amb els/les metges/ses.

A la vista de la disposició addicional esmentada i d'acord amb aquesta interpretació, escau aprovar sengles relacions de medicaments susceptibles d'indicació autònoma per part de les infermeres (1ª relació) i d'*indicació* col·laborativa –en aquest darrer cas conjuntament amb els/les metges/ses- (2ª relació), amb expressió per a cadascun dels medicaments inclosos en les relacions esmentades de les condicions en què les infermeres els poden *indicar* autònomament o en col·laboració amb els/les metges/ses, segons es tracti de la *indicació* autònoma o col·laborativa.

Barcelona, 13 de novembre de 2006